

॥ २० ॥ सृष्टान्प्रक्षिप्तान् ॥ २१ ॥ बालिपुत्रार्योद्यम्य बालिपुत्रं हंतुमुद्यम्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ जग्राह दधार ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एत
 रथान्सर्वान्द्रुमान्छैलान्प्रतिचिक्षिपुः प्रतापवान् ॥ शरैर्घैः प्रतिचिच्छेदतान्यूपाक्षो महाबलः ॥ २० ॥ सृष्टान्द्विविदमैदाभ्यां द्रुमानुत्पाद्यवीर्य
 वान् ॥ बभञ्ज गदयामध्ये शोणिताक्षः प्रतापवान् ॥ २१ ॥ उद्यम्य विपुलं खड्गं परममविदारणं ॥ प्रजंघो बालिपुत्राय अभिदुद्राववेगि
 तः ॥ २२ ॥ तमभ्याशंगतं दृष्ट्वा वानरैर्द्रो महाबलः ॥ आजघानाश्वकर्णेन द्रुमेणातिबलस्तदा ॥ २३ ॥ बाहुं चास्य सनिस्त्रिंशमाजघान
 समुष्टिना ॥ बालिपुत्रस्य घातेन सपपात क्षितावसिः ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ खड्गं मुशलसन्निभं ॥ मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं म
 हाबलः ॥ २५ ॥ सललाटे महावीर्यमंगदं वानरर्षभं ॥ आजघान महातेजाः समुहूर्तचचालह ॥ २६ ॥ ससंज्ञां प्राप्य तेजस्वी बालिपुत्रः
 प्रतापवान् ॥ प्रजंघस्य शिरः कायात्पातयामास मुष्टिना ॥ २७ ॥ सयूपाक्षोऽश्रुपूर्णाक्षोऽपि तृव्ये निहतेरणे ॥ अवरुत्य रथाक्षिप्रं क्षीणेषु
 खड्गमाददे ॥ २८ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य यूपाक्षं द्विविदस्त्वरन् ॥ आजघानोरसिकुट्टो जग्राह च बलाद्वली ॥ २९ ॥ गृहीतं भ्रातरं दृष्ट्वा शो
 णिताक्षो महाबलं ॥ आजघान महातेजा वक्षसि द्विविदंततः ॥ ३० ॥ सततोभिहतस्तेन चचाल च महाबलः ॥ उद्यतां च पुनस्तस्य जहार
 द्विविदो गदां ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्नंतरे मैदो द्विविदाभ्यां शमागमत् ॥ तौ शोणिताक्ष यूपाक्षौ प्लवंगाभ्यां तरस्विनौ ॥ चक्रतुः समरे तीव्रमाक
 र्षेत्पाटनं भृशं ॥ ३२ ॥ द्विविदः शोणिताक्षं तु विददार नखैर्मुखे ॥ निष्पिपेष सवीर्येण क्षितावा विध्यवीर्यवान् ॥ ३३ ॥ यूपाक्षमभिसं
 क्रुद्धो मैदो वानरपुंगवः ॥ पीडयामास बाहुभ्यां पपात सहतः क्षितौ ॥ ३४ ॥ हतप्रवीरा व्यथिताराक्षसेन्द्रचमूस्तथा ॥ जगामाभिमुखी
 सा तु कुंभकर्णात्मजो यतः ॥ ३५ ॥ स्मिन्नंतरे शोणिताक्षताडिते द्विविदे शोणिताक्षगदां गृह्णाने सतीत्यर्थः ॥ भ्रातृसहायार्थं तत्समीपमागमत् प्लवंगाभ्यां
 मैदो द्विविदाभ्यां आकर्ष आकर्षणं उत्पाटनमुत्थानं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कुंभकर्णात्मजो यतः यत्र तत्रेत्यर्थः ॥ ३५ ॥